

MASTER NEGATIVE NUMBER

6040.6

நற்போதகம்

[Vol. 23], no. 9

September 1871

Record no. 2697

Narpōtakam
[Vol. 23], no. 9
September 1871

Record no. 2697

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus,
Taramani, Chennai - 600 113, India.

FRIENDLY INSTRUCTOR.

நற்போதகம்.

SEPTEMBER.

1871.

செப்டெம்பர்.

CONTENTS.

Bible Sketches and their Teachings.	162
Notes on Genesis.	165
The Parables of Christ.	167
On the Liturgy.	170
Christian Church History.	174
Life of the Rev. D. Gnanapragasum. S. P. G....	176
News.	179

ஆட்டவணை.

பாலபோதனை.	கௌ
ஆதியாகம வியாக்கியானம்....	கௌ
கிறிஸ்துவானவர் சொன்ன உவமைகள்.	கௌ
செபபுஸ்தக வியாக்கியானம்.	கௌ
கிறிஸ்து சபைச் சரித்திரம்.	கௌ
கனம் : ஞானப்பிரகாசம் ஐயருடைய சீவிய விருத் தாந்தம்.	கௌ
சமாசாரத்திரட்டு.	கௌ

PALAMCOTTAH:

PRINTED AND PUBLISHED AT THE CHURCH MISSION PRESS,
BY
L. DEVANAYAGAM PILLAY.

1871:

நற்போதகம்.

கூ.

செப்தெம்பர் மீ.

கூ.அ.க.வூ.

BIBLE SKETCHES AND THEIR TEACHINGS.

பாலபோதனை.

மோசேயின் பாலிய விர்த்தார்தம்.

(தொடர்ச்சி.)

இன்னும் ஒரு ஒரு விசேஷமாதிரம் சொல்லுகிறேன். ஒரு பெரிய சனத்தை நடத்தப்போகிறவன் பதஷ்டமும் முற்கோபமுமுள்ளவனாயிராமல், பொறுமையும் சார்தமுமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டுமே. மோசே என்பவன் இயல்பாய் சார்தகுணமுள்ளவனென்று நினைக்க இடமில்லை. அவன் எகிப்தியனைக் கொலைசெய்து மணலிலே புதைத்துப்போட்டானே. இப்படிப்பட்டவனைக் கோபமில்லாதவனென்று சொல்லலாகுமோ? பிற்காலத்திலும் இரண்டொருவிசை அவ்விடத்தில் கோபகுணம் வெளிப்பட்டதுண்டு. (மோசே 20: 10.) இஸ்ரவேலருக்குத் தலைவனாகவேண்டுமாகில் மேற்படி கெட்ட சபாவத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமே. அதை எப்பொழுது எவ்வாறு மேற்கொண்டான்? மீதியான்தேசத்தில் அமரிக்கையாய் அவன் சீவன்மப்பண்ணி வந்தகாலத்தில், செபத்தினாலும் தீர்மானத்தினாலும் அதைக் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டிருப்பானென்று நினைக்கத்தக்கது. அவன் பொறுமையும், சார்தமும், விவேகமுமுள்ளவனாக கற்றுக்கொள்ளும் நோக்கமாகவே, அவன் எகிப்துதேசத்திலிருந்து ஒடிப்போகவும் மலைகளிலும் வனந்தரங்களிலும் ஒன்றியாய்ச்சஞ்சரிக்கவும் தேவன் நேரிடப்பண்ணினானென்றும் நிகரணிக்கலாம். இதை எல்லாம் கற்றுக்கொண்டானென்பதும் நிச்சயம். “மோசே என்கிறவன் பூமியிலிருக்கிற சகல மனிதனாப்பார்க்கிலும் மகா சாதுத்துவமுள்ளவனாயிருந்தான்” என்று வாசிக்கிறோமே.

தேவன் தாம் குறித்த வேலைக்கு அவனை ஆய்த்தப்படுத்தினது இப்படித்தான். அவன் தன் தாயின் மடியிலும், எகிப்தின் பாடசாலைகளிலும், மீதியான் வனந்தரத்திலும் கொஞ்சன்கொஞ்சம் படித்துக்கொண்டான். எகிப்தில் நாற்பது வருஷமும், மீதியானில் நாற்பது வருஷமும் ஆக என்பது வருஷம் கழிந்துபோயிற்று. நான் விருத்தாபியனாகிறேன் இன்மேல் என்னால் என்ன ஆகப்போகிறது என்று ஒருவேளை நினைத்தாலும் நினைத்திருப்பான். அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு தேவ அழைப்பு உண்டானது. ஒருநாள் ஒரு முட்செடி அக்கினிப்பற்றியெரிந்தாலும் செடி வெந்துபோகாமலிருக்கிறதைக் கண்டு அதைப் பார்க்கக் கிட்டிப்போகையில் அதின் நடுவிலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகிச் சொன்னது, “நாம் ஆபிரகாமின் தேவனும் ஈசாக்கின் தேவனும் இயாக்கோபின் தேவனுமாகிய உன் பிதாக்களின் தேவன், இப்பொழுதும் நீ இஸ்ரவேல் புத்திராகிய நம்முடைய சனத்

163

தை எகிப்திலிருந்து வெளியே அழைத்துவரும்படிக்கு உன்னைப் பார்வோனண்டைக்கு அனுப்புவோம் வா” என்றார்.

மோசே அதைக் கேட்டபோது பயப்பட்டும் கீழ்ப்படிந்தான். இந்த எண்பது வருஷக்காலமாய் தேவன் அவனை நடத்திவந்த நோக்கத்துக்கேற்க, எகிப்தியருக்குத் தலைவனாகி வாக்குதத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்கு அவர்களை நடத்திக்கொண்டுபோன விர்த்தார்தங்களை அடுத்த அதிகாரங்களில் காண்பீர்கள்.

தேவ ஆட்டுக்குட்டி.

2மோசே 12 அதிகாரம்.

தேவனுடைய சனங்கள் சிறைப்பட்டிருந்த தேசத்துக்குத் திரும்பவும் போவோம். முந்தின அதிகாரத்திற்குறித்த எண்பது வருஷமுங்கழிந்துபோயிற்று. மோசே என்பவன் மறுபடியும் எகிப்துதேசத்தில் வந்திருக்கிறான். அவன் வந்தநாள் தொடங்கி தேசம்பயத்தினாலும் அற்புதத்தினாலும் நிறைந்தது. அகங்காரனும் நிஷ்டேரனுமான அந்த அரசனிடத்தில் அவன் போய், “நம்முடைய சனத்தைப்போகவிடு” என்று தேவன் கற்பித்ததாக அறிவிகக பார்வோன் அதைச்சட்டை பண்ணாமல் அதுமுதல் சனத்தை அதிகமாய்க் கஷ்டப்படுத்தவும் நிஷ்டேரமாயொடுக்கவும் தொடர்ந்தான். அதன்பேரில் தேவன் தமது பலத்தசெய்கைகளின்மூலமாய் எகிப்தின் விக்கிரகங்களுக்கெல்லாம் தாம் எவ்வளவோ மேலானவரென்றும் தங்களிருதயங்களைக் கடினப்படுத்திக்கொண்ட அந்தத் துஷ்ட அரசன்பேரிலும் அவன் சனத்தின்பேரிலும் தாம் எவ்வளவு கோபமுள்ளவரென்றும் தெளிவாய்க் காண்பித்தார். எகிப்துதேசத்தின் மீதுவந்த வாதைகளின் வரலாறுகளை மோசேயின் இரண்டாமாகமம் ஏழாமதிகாரந்தொடங்கிப் பதினோராம் அதிகாரம் வரையில் நீங்கள் வாசித்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

முதலாவது எகிப்தியர் மிகுதியும் நேசித்ததும் தெய்வமாக வணங்கி வந்ததுமான அந்த அழகிய நதியின் சலத்தை இரத்தமாக மாற்றினது.

இரண்டாவது. நதியிலிருந்து ஏராளமான தவளைகள் புறப்பட்டு தேசத்தை மூடிக்கொண்டதுமல்லாமல், அவைகள் எகிப்தியர் வீடுகளிலும் படுக்கை அறைகளிலும் மஞ்சங்களிலும் அடுப்புகளிலும் மாப்பிசைகிற தொட்டிகளிலும் நிறைந்துபோயின.

மூன்றாவது. தேசத்தின் தூளெல்லாம் உயிர்கொண்டு அவலட்சணமான பேன்களாய் மாறிப்போயிற்று.

நாலாவது. மகாதிரளான பூச்சிகளும் வண்டுச்சாதிகளும்வந்து தேசம் எங்கும் வியாபித்து சகலத்தையும் கெடுத்துவிட்டது.

ஐந்தாவது. ஆடுமாடு முதலிய மிருகங்களின்பேரில் கனமான பெருவாரிக்காய்ச்சல். எகிப்தியருடைய குதிரைகள் கழுதைகள் ஒட்டிகள் ஆடுமாடுகள் ஆகிய எல்லாவிதமான மந்தையுஞ் செத்துப்போயிற்று. இஸ்ரவேல் புத்திரரின் மந்தையிலோவென்றால் ஒன்றாகிலும் செத்ததில்லை.

ஆறாவது. சகல எகிப்தியர்பேரிலும் தேசத்திலுள்ள எல்லா மிருக சீவன்கள்பேரிலும் கொப்புளங்களை யெழும்பப்பண்ணுகிற எரிபந்தம் உண்டாயிற்று.

ஏழாவது. கன்மழையும் கலந்த நெருப்பும் இடிமுழக்கங்களும் பயங்கரமானவிதமாயுண்டாகி, “வெளியின் பயிர்வகைகளையெல்லாம் அடி.

த்து வெளியின் செடிகளையெல்லாம் முறித்துவிட்டன.” “இஸ்ரவேல் புத்திரரிருந்த கோசேன் சீமையில்திரும்பி கல்மழை இல்லாதிருந்தது.”

எட்டாவது. வெட்டுக்கிளிகளால் வாதித்தது. சீழ்காற்று தேசத்தின்மேல் வீசத்தொடங்கி, தேசம் அந்தகாரமாகத்தக்க கார்மேகங்கள் போல் வெட்டுக்கிளிகளை மகா திரளாய்க் கொண்டு வந்தது. இவைகள் தேசமெங்கும் பரவி பூமியின் முகத்தையெல்லாமூடி, “கல்மழை பின்வைத்த நிலத்தின் எல்லாப்பயிர்வகைகளையும் மரங்களின் எல்லாப் பலனையும் தீன்றுவிட்டன.”

அப்பால் காரிருள் வராத, “மோசே தன் கையை வானத்திற்கு நேராக நீட்டினான். அப்பொழுது எகிப்துதேசமெங்கும் மூன்றுநாள் மட்டும் காரிருள் உண்டாயிருந்தது. மூன்றுநாள்மட்டும் ஒருவரையொருவர் கண்டதுமில்லை, ஒருவரும் தம்மிடத்தைவிட்டு எழுந்ததுமில்லை. எல்லா இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குமோவெனில் அவர்கள் வாசஸ்தலங்களிலே வெளிச்சமிருந்தது.”

இதுகளெல்லாம் நடந்தகாலத்தில் பார்வோன் எப்படியிருந்தான்! மூன்றுவகை சனத்தைப்போகவிடுகிறேனென்று வாக்குச்சொன்னதாயும் மூன்றுவகையும் மனதைமாற்றி இருதயத்தைக் கடினப்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களை அடிமைகளாக வைத்துக்கொள்வோ தீர்மானம் பண்ணினானென்றும், சரித்திரத்தில் வாசிக்குறும். “கர்த்தர் பார்வோனின் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார்” என்று சொல்லியிருக்கிறதே. அதின் கருத்து என்னவென்றால் தேவன் தமது கிருபையால் இன்னின்னபடி செய்யாமல் அவனை தடுக்கவில்லை என்பதுதான். (2சாமுவேல் 24அதி. 1வாக்கியத்தையும் 1நாளாகமம் 21அதி. 1வாக்கியத்தையும் ஒத்துப்பார்க்க) சூரியனுடைய ஒளிக்கதிர்கள் வீசாமல்தடைப்பட்ட பனியும் நீரும் உறைந்துபோவதால் பனிக்கட்டியும் சலக்கட்டியுமுண்டாக சூரியன் காரணம் என்று சொல்வதுண்டே. அதுபோல தேவன் பார்வோனை அவன் இஷ்டத்துக்கு விட்டுவிட்டதே அவன் இருதயம் கடினமாவதற்குக் காரணம் என்று உணரவேண்டும். சிறுபிள்ளைகள் பலருஞ் செய்வதுபோலவே பார்வோனும் தண்டனை நேரிட்டிருக்கையில் மிகவும் துக்கப்பட்டு மன்னிப்புத்தேடுவான். தண்டனை நீங்கினவுடனே திரும்பவும் துரோக சிந்தையாகி வீம்புபாராட்டவும் நிஷ்டாரஞ்செய்யவும் தலைப்படுவான். அவ்வாறே மூன்றுநாள்வரையுமிருந்த காரிருள் நீங்கினபிற்பாடு அவன் கடுங்கோபமாகி மோசேயைநோக்கி, “என்னை விட்டு அப்பாலேபோ, நீ இனி என் முகத்தைக் காண்பதற்கு எச்சரிக்கையாயிரு ஏனென்றால் நீ என் முகத்தைக் காணும் நாளிலே சாவாயென்றான்.” “அப்பொழுது மோசே, நீர் சொன்னபடி இனி உம்முடைய முகத்தை நான் காண்பதில்லையென்றான்.” ஆ! எவ்வளவு பயங்கரமான சொற்கள். அகங்காரங்கொண்ட அந்த நிர்ப்பந்த அரசன் வசப்போகிற காரியத்தை அறிந்தானோ? அவன் முடிவு கிட்டிவிட்டது. வெட்கமும் துக்கமும் நிர்ப்பாக்கியமான மரணமுமேயல்லாமல் அவனுக்கு வேறொன்றுமில்லை.

இப்பொழுது கடைசி வாதை வரப்போகிறது. தேவனுடைய சனம் விடுதலையாகி வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குப் பிரயாணமாகும் நேரமுஞ் சமீபித்துவிட்டது. என்றும் நினைக்கப்படத்தக்க அன்றிரவில் நடந்த சிலவிசேஷங்களைச் சற்றுவரணித்து யோசித்துக் கொள்வோம்.

வசந்தகாலத்திலே பிரகாசமான ஒருநாள் சாயங்காலேவேளை ஒரு

சிறு குடும்பத்தார் தங்கள் வீட்டுவாசலிலே நிற்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழை அடிமைகளானதால் அவர்கள் குடியிருந்த வீடு கேவலமான குடிசைதான். அந்த தகப்பன் எசமானுக்காக பகல்முழுவதும் வேலைசெய்தவன். தாயினருகே நிற்கிற மூத்தமகனும் அப்படியே வேலைசெய்து விட்டுத்தான் வந்திருக்கிறான். வேறு இரண்டொரு பிள்ளைகளும் அவர்களையில் ஒரு குழந்தையிருக்கின்றன. சென்ற காலத்தில் எத்தனையோவிசை அந்தத்தாய் தன் பிள்ளைகளைப்பார்த்து அடிமைத்தனத்தின் நிர்ப்பந்தத்தில் வளருகிறார்களே என்று நினைத்து நினைத்து கண்ணீர்விட்டு அழுதுகொண்டு அவைகளைக் காப்பாற்றி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தேவனைநோக்கி மகா ஆவலோடு பிரார்த்தித்திருப்பாள். அந்தப்பிரார்த்தனையைத் தேவன் கேட்டார்.

NOTES ON GENESIS.

ஆதியாகம வியாக்கியானம்.

க. அதிகாரம்.

(தொடர்ச்சி)

“நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும்” நாம் இதை நன்றாய்க் கவனித்து உறுதியாய் விசுவாசிக்கும்படி இரட்டித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. மற்றப்படி பொருள் ஒன்றுதான். 5: 3.

மனிதனுடைய ஆத்துமா விசேஷமாய்த் தெய்வ சாயலாய்க் கிருட்டிக்கப்பட்டது. ஆத்துமா உயிருள்ள வஸ்து. 2: 7. ஆவிக்குரியது, அதரிசனமானது, அழியாதது. இப்படியாக அதன் தன்மையில், ஆவியாயிருக்கிற நித்திய கடவுளின் சாயலாயிருக்கிறது. மேலும் பகுத்தறிவு, ரூபகசக்தி; மனம் புத்தி சித்தம்; மனசாணி ஆகிய ஆத்துமாவின் சத்துவங்கள் தேவரூபம், நீதி, பரிசுத்தம் ஆகிய இவற்றின் சாயலை வெளிப்படுத்துகிறது. அல்லாமலும் தீவ்ய அறிவு, நீதி, பரிசுத்தம் ஆகிய தீவ்ய வரப்பிரசாதங்களை மனிதன் பெற்றிருந்ததிலும், கொலோசர் 3: 10. எபேசர் 4: 24. மேலேநோக்கிச் கிருட்டிக்கப்பட்டதினும்; மற்றச் கிருட்டிப்புக்களின்மேல் அதிகாரமுடையவனாயிருந்தவகையிலும் தேவசாயியுடையவனாயிருந்தான்.

28. “நீங்கள் பலுகிப்பெருகி” இந்தக் கட்டளை ஆசீர்வாத தன்மையுள்ளது. மற்றப்படி விவாகஞ் செய்யாமலிருக்கிறது தப்பிதமாகுமே. மனிதர் பூமியில் பலுகுவது தேவ ஆசீர்வாதத்தின் பலனும். இதனால் உலகத்தில் நாடோறும் மனிதர் கிருட்டிக்கப்படுகிறதுபோலிருக்கிறது.

தேவன் தமது தயவை மனிதருக்கு அதிகமாய்ப் பாராட்டும்படி அவர்களை அனுபவத்துக்குரிய சத்துவங்களுள்ளவர்களாய்ப் படைத்து அதற்கு வேண்டிய எல்லாப் புறம்பான காரியங்களையும் அமைத்திருக்கிறார். அவருக்கு இஸ்தோத்திரம்.

ஆதாமும் அவன் சந்ததியாரும் பாவஞ்செய்யாமல் எப்போதும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார்களானால் தேவன் அவர்களை உயிரோடே பரலோகத்துக்குக் கொள்வார்; அல்லது அதற்குச் சரி.

யான மகிமையுள்ள வேறொரு பலனைக் கட்டினையிடுவார். இதைக் குறித்துத் தேவன் ஆதாமுக்குச் சொல்லியிருப்பாரென்று நினைக்கத்தகும். 29. ஜலப்பிரளயத்துக்குமுன் இறைச்சி புசிக்க மனிதருக்கு உத்தரவுகொடுக்கப்பட்டவில்லை. இதைக் குறித்து அவர்கள் விரும்பவும் நினைத்திருக்கவாட்டார்களென்றும் தென்றுகிறது.

31. “மிகவும் நன்றாயிருந்தது” இதற்குமுன் இருட்டிப்பு நடந்தேறின பொழுதெல்லாம் “நன்றாயிருந்தது” என்று சொல்லியிருக்கிறது, அதாவது இன்னின்னவைகள் இன்னின்னபடியிருக்கவேண்டுமென்று இருட்டிக்க விரும்பினபடியே யாதொரு பழுதின்றி அமைந்ததென்று அர்த்தம். மனிதனைப் படைத்த பிற்பாடு “மிகவும் நன்றாயிருந்தது” என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் மனிதன் தேவசாயலாயும், அவருக்கு புத்தியுள்ள ஆராதனைசெய்ய பகுத்தறிவுள்ள ஆத்துமாவையுடையவனாயும், மற்றெல்லாச் சிருட்டிப்புக்களையும் பார்க்க உயர்ந்தவனாயும் அழகாயும் இருப்பதால் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது.

“தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் பார்த்தார்,” இப்போதும் பார்க்கிறார். என்னையும் பார்க்கிறார். யோவான் 5. 17.

“ஆறும் நானுண்டாயிற்று” தேவனுடைய சர்வரூபம் சர்வவல்லமை தயாளமுதலிய இலக்ஷணங்கள் தெளிவாய் விளங்கவும், அவற்றை நாம் நன்றாய்த் தியானிக்கவும் உலகத்தை ஆறுநாளில் படைத்தாரென்று சொல்லலாம். ஆனால் சரியானபடி சொன்னால், அவருடைய சித்தம். இப்படியாக “விடியற்காலத்து நகைத்திரங்கள் ஏகமாய்ப்பாடி, தேவனுடைய பின்னிகள் கெம்பீரிக்கையில்” சமஸ்தத்தையும் படைத்தார். 4ம் கற்பனை, 104ம் சந்தீதம் காண்க.

இப்போது உலகத்தில் வரக்கணக்கு அந்தந்த தேசத்தாருக்குள் வழங்கி வருவது இது சங்கதியைக் காட்டியதுதான்.

தேவன் தமது மகிமைக்காக உலகத்தைப் படைத்தாரென்றால் அதைப் படைக்குமுன் தமக்கிருந்த மகிமை, படைத்த பின்புள்ள மகிமைக்குக் குறைவுபடுமல்லவா? இல்லை. அவரது அளவற்ற மகிமைக்கு ஏற்றந்தாழ்ச்சியில்லை. “இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல அழைக்கிறவராகிய தேவனுக்கு” அடுத்தல்லாம் உண்டாக்கப்படுமுன்னமேயே எல்லாம் அவருக்கு முன்பாக இருக்கிறதுபோலதான். “ஒன்றாகிலும் இல்லாதபோதே அவைகள் அனைத்தும் அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும் (தேவனுடைய) புஸ்தகத்தில் எழுதியிருந்தது.”

சிலர் உலகம் தானாய் உண்டாயிற்றென்பார்கள். அப்படியானால் தேவனுக்குத் தெரியாமல் இந்த உலகமுண்டாயிருக்கவேண்டும்; அல்லது தெரிந்தும் கவனியாமலிருந்திருக்கவேண்டும். இப்படிச் சொல்லுகிறது தேவலக்ஷணங்களுக்கு விரோதமாகுமே.

படிப்பினை.

உலகத்திலுள்ள எந்த நூலினாலும் அறியக்கூடாத சிருட்டிப்பின் சங்கதியை நாம் தேவவசனத்தால் அறிகிறோம். அதற்காக கர்த்தரை இஸ்தோத்திரிப்போமாக.—வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த சர்வவல்ல தேவன் நமக்கு தந்தையானால், நமது கவலைகளை எல்லாம் அவர் மேல் போட்டுவிட்டு நம்பிக்கையாயிருக்கக் கூடவோம்.—குணப்பாத ஆத்துமா பூமியின் முதல்ஸ்திதிக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. அது தேவசாயலை இழந்த ஆத்துமாவானதால் “ருபமற்றதும்” கலாத்தியா. 4. 19. அதில் யாதொரு நன்மையும் இயல்பாய் வாசம்பண்ணுததால் “வெறுமையும்,” அந்தகார பிரபுவினாலே ஆளப்படுவதால் 2 கொரி. 4: 4.

“இருளுமா”யிருக்கிறது.—ஒளியைப் படைத்தது தேவனுடைய-முதற்கிரியை. சாத்தானுடைய முதற்கிரியை மனிதருடைய ஆத்துமாக்களை அந்தகாரப்படுத்துவதாம். நம்மைப் புகிதாய்ச் செனிப்பிக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது இருதயத்தில்தெய்வத்தின் முதலாம் கிரியைமெய்யறிவாகிய ஒளியைக்கொடுப்பதாம்.—எந்த அற்பப் பிராணியையும் நாம் வருத்தப்படுத்தக்கூடாது. ஏனென்றால் அது தேவனுடையது.—யிருகங்கள் உண்டாக்கப்பட்ட அந்தஒரோமண்ணிலிருந்துதான் நமது தேகமும் உண்டாக்கப்பட்டுப் போஷிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் நாம் ஒரு மிருகத்தை அடக்கி ஆளுவதுபோல ஆத்துமாவின் தத்துவங்களைக்கொண்டு சரீரத்தின் இச்சைகளை அடக்கி ஆளவேண்டும்.—மண்ணினாலுண்டாக்கப்பட்டு மண்ணினால் போஷிக்கப்படுகிற மனிதன் ஏன் பெருமைபாராட்டவேண்டும்.—தேவன் தம்முடைய கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தார் “மிகவும் நன்றாயிருந்தது.” நம்முடைய கிரியைகளைப் பார்த்தாலோ, எப்படியிருக்கும்? நமக்கு இலக்கையாயிருக்கும். மேலும் நாம் செய்யும் எந்தக்கிரியையும் நாம் நினைத்தபடி முடிக்கிறதில்லை. அவைகளைக்குறித்து வெட்கப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது.—நாம் தேவனுண்டாக்கப்பட்டவர்களென்றால் அவர் செய்கிற எந்தக் காரியத்தையிட்டும் முறுமுறுக்கக்கூடாது. நாம் நம்முடையவர்களல்லவே. ஆகையால் அவருடைய மகிமைக்காகப் பிழைக்கவும் மரிக்கவும் வேண்டும்.—தேவன் நமக்கு எத்தனையோ நன்மைகளைக் கட்டினையிட்டிருக்கிறார். அதற்காக நாம் கணக்குக்கொடுக்கமுலிருந்து அவருடைய ஆகாயத்தை சுவாசித்து அவருடைய அன்னத்தைச் சாப்பிட்டு, அவருடைய பாத்திரத்தில்குடித்து, இப்படி அனந்தம் நன்மைகளை இலவசமாய் அனுபவிக்கும்போது, அவருடைய சிருட்டிப்புக்களுக்கு நன்மைசெய்யாமலும் ஏழைக்கு இரங்காமலும் தன்னை அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு நன்றிகேடாயிருக்கிறது! “மிகவும் நன்றாயிருந்தது” என்று தேவன் சாஷியிட்ட சிருட்டிப்புக்களின் மாட்சிமை எங்கே? ஆ! பாவத்தினாலே எவ்விதமாய்க் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவின்மூலமாய்த் தேவனோடு ஒப்புரவாகக் கூடவோம். அப்போது என்ன ஆபத்து நேரிட்டாலும் கிறிஸ்துவினித்தம் நமக்கிரங்கி, நம்மை மறுபடியும் தமது சாயலுக்கேற்ற பரிசுத்தஞ்செய்து “நீதி வாசமாயிருக்கிற புதிய வானங்களிலும் புதிய பூமியிலும்” நம்மைச் சேர்த்துக்கொள்வார்.

கிறிஸ்துவானவர் சொன்ன உவமைகள்.

VIII-வது. இரக்கம்பாராட்டாத வேலைக்காரனைக் குறித்து.

மத். 18: 23-35.

பேதுரு கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு உத்தரவாக இந்த உவமை சொல்லப்பட்டது. பேதுரு கேட்ட கேள்விக்கு முகந்தரமின்னதென்று இரக்ககர் முந்திச் சொன்ன பிரசங்கத்தில் விளங்குகிறதில்லை. “அப்போது பேதுரு அவரிடத்தில் வந்து” என்று 21ம்வசனம் தொடங்குகிற

படியால், ஏதோ ஒரு சம்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அந்த சம்பந்தம் யாதெனில், குற்றஞ்செய்த சுகோதரனைச் சீர்ப்படுத்தும் வகை இன்னதென்று 15-17 வரையுமுள்ள வாக்கியங்களில் இரக்ஷகர் சொன்னதைக்கொண்டு முந்தியே அவன் தப்பித்ததை மன்னித்தாயிற்றென்று பெதுரு எண்ணவேண்டியதிருந்தது. அவனுக்கு மன்னியாவிட்டால், இவ்விதமாய்ப்போய்ப் புத்திசொல்ல ஏதுவிராது. அவனுக்குப் புத்திசொல்லி சபையைவிட்டுத் தள்ளும் போதுகூட அன்புதான் அவனை அப்படி நடத்த நம்மை ஏவுகிறது. 2 தெச. 3: 14, 15. அவன் சீரடையவேண்டுமென்பதே நம்முடைய நோக்கம். அவன் சீரடையவேண்டுமென்று செய்யப்படுகிற பிரயத்தனங்கள் யாவும் அவத்தமாய்ப்போனாலும் பின்னும் அவன்பேரில் நாம் மனஸ்தாபமாய் இருக்கலாமென்பது இதின் பொருளல்ல. கொரிந்து சபையில் குற்றஞ்செய்தவனைக்குறித்து பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதை ஒத்துப்பார்க்க இது விளங்கும். ஏழெழுபதுதரம் மன்னிக்கச்சொல்லியிருப்பதினால், அவசியம் நேரிடும்தோது அன்பானவிதமாய்க் கண்டிப்பதும் தகாது என்று சொல்லப்பட்டாது. சீரடையாதவனைக் கோபிப்பது நியாயமானால் அன்பின்பிரமாணம் மூன்றுவிசையோடு நின்றபோம். ஏழெழுபதுதரம் மன்னிக்கவேண்டுமென்கிற பிரமாணத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமாயிருக்கும். சலப்பிரளயத்துக்கு முன்னிருந்த லாமேக்கு ஏழெழுபதுதரம் பழிவாங்கவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக கிறிஸ்துவின் பிரமாணம் ஏழெழுபதுதரம் மன்னிக்கவேண்டுமென்றும் போதிக்கிறதாக ஏரோமன்பவர்களால் சொல்லுகிறார். கிறிசொஸ்தம்என்பவர் குற்றஞ்செய்த சுகோதரனுக்கு ஏழுதரம் மன்னிக்கவேண்டுமாவென்று பேதுரு கேட்டபொழுது, தான் விசேஷித்த அன்பு காட்டுகிறதேபோலவும், யூத ரபிமார் மூன்றுவிசை மன்னிக்கச்சொல்ல, தான் நாலுவிசை அதிகம் கூட்டிச்சொன்னதினால் ஏதோ ஒரு பெரிய தயவுசெய்கிறதேபோல நினைத்தான் என்கிறார். மூன்றுதரம் மன்னித்தால் போதுமென்பதற்கு ஆதாரமாக ஆமோஸ் 1: 3, 2: 6. எடுத்துச்சொன்னார்கள். கிறிஸ்து உலகத்தில் கொண்டுவந்த அன்பென்னும் புதுப் பிரமாணம் பழைய பிரமாணத்தைவிட அதிகப் பெரிதும் தாராளமும் பொறுதியுமுள்ளதென்று உணர்ந்தவனாய் ஏழுதரம் என்றான். இதற்கு வேறு முகாந்தரங்களுமுண்டு. மன்னிப்புக்கடுத்த தேவ கற்பனையோடு ஏழுஎன்னும் தொகையும் சேர்ந்திருக்கிறது. மன்னிப்பைக் கூறுகிற யூதிலி வருஷம் ஏழு ஏழு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வந்தது. 3 மோசே 25: 8. 4: 6, 17. 16: 14, 15. தீமையைச் சரிக்கட்டுகிறதிலேயும் தெண்டனையிலேயும் இந்தத் தொகை வழங்கியிருப்பது மெய்தான். 1 மோ. 4: 15. 3 மோ. 26: 18, 21, 24, 25. 5 மோ. 28: 25. சங். 19: 12 வாக். 6: 31. தானி. 4: 16. வெளி. 15: 1. இது நம்முடைய காரியத்துக்கு விரோதமல்ல. தண்டனைக்குப் பிறகு மூன்னிருந்த சீர்வருகிறபடியால், மன்னிப்புக்கு அது வழிதான். எசே. 14: 42. புசல் கார்ப்பைப்போல் தண்டனையும் கலங்கியிருக்கும் சன்மார்க்க நிலையை ஒழுங்குப்படுத்துகிறது இது அத்தனை தெளிவாயிராவிட்டாலும், இந்தப் புதுப்பிரமாணத்தை பேதுரு தன் மனதில் வைத்துக்கொண்டான். இல்லாவிட்டால் அன்பு பகையினாலும் நன்மை தீமையினாலும் வெல்லப்படுவது கூடுமென்று அவன் நினைக்கவேமாட்டான். இவன் கேட்ட கேள்வியில் ஒரு பெரிய தப்பிதமிருந்தது. மன்னிக்கிறதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினபடியால், சில விஷயங்களை மன்னிக்கிறபோது மனுஷன் நியாயமாய் தனக்குள்ள பாத்திபத்தை விட்டுவிடுகிற

னென்கிற கருத்து அதிலிருக்கிறது. இரக்ஷகர் இந்த உவமையைச் சொன்ன நோக்கம் என்னவென்றால், மன்னிக்கும்படி இரக்ஷகர் ஒருவனுக்குக் கட்டினையிடம்போது தனக்குள்ள அதிகாரத்தை விட்டு விடவேண்டுமென்றல்ல. இந்த விஷயத்தில் அவனுக்கு அதிகாரமேயில்லையென்று காட்டுகிறார். தனக்கு மன்னிப்பு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவன் தானும் மன்னிக்கக் கட்டமைப்பட்டவன்தான். இந்தப் போதனை பின்வரும் உவமையில் காட்டியிருக்கும் வண்ணமாய் அவ்வளவு தெளிவாயும் திட்டமாயும் வேறுவகையாய்க் காட்டமுடியாது. எப்படியெனில் “அதாவது நான் சொல்லுகிறதை நீங்கள் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு பரலோக இராக்கியம் தன் ஊழியக்காரரிடத்தில் கணக்குப்பார்க்கவேண்டுமென்றிருந்த ஒரு இராசாவுக்கொப்பாயிருக்கிறது.” தேவனை இராசனுக்கு உவமானித்துப் பேசுகிற உவமைகளில் இதுதான் முதலாவது. அவர் கணக்குப்பார்க்கிற ஊழியக்காரர் நாம்தாம். இது கடைசிக்கணக்கல்ல. மத். 25: 19. 2 கொரி. 5: 10. இதுகளில் சொல்லியிருக்கிற கணக்கல்ல. ஆக். 16: 2 ல் சொல்லியிருக்கிற கணக்குக்கு ஒத்தது. நியாயப்பிரமாணத்தைப் பிரசங்கித்து நம்முடைய பாவங்களை நம்முடைய முகத்துக்கு முன்வைத்து தூங்குகிற மனச்சாட்சியை எழுப்பித் திடுக்கிடச்செய்து துன்பங்களை வரவிட்டு மரணத்துக்கும் நமக்கும் ஒரு அடிமுதலாயிராமல் மோசங்களை வருத்தி நம்மிடத்தில் கணக்கைப் பார்க்கிறார். 2 இராசா 20: 4. ஆயிரத்தில் ஒன்றுக்காவது உத்தரவுசொல்ல நம்மால் ஆகாதென்றும், நம்முடைய அக்கிரமங்கள் தலையின் மயிலாவிட அதி கமென்றும் உணரச்செய்யும்போதும் ஒரு வழியில்லாவிட்டால் வேறு வழியில் நம்முடைய கவலையினமான மாம்சத்துக்கேற்ற சுகபத்திரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும்போதும் அவர் நம்மிடத்தில் கணக்குப்பார்க்கிறதேபோலிருக்கிறது. சங். 50: 21. நாத்தான் தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு தாவீதினிடம் பேசினபோது அவனிடத்தில் கணக்குக் கேட்டார். 2 சாமு. 12. நினிவே ஊராரிடத்தில் யோனாவின் பிரசங்கத்தைக்கொண்டும், யூதரிடத்தில் யோவான்ஸ்நானைக்கொண்டும் கணக்குப்பார்த்தார்.

அவன் கணக்குப்பார்க்கத் தொடங்கினபோது பதினாயிரம் தாலந்து கட்டப்பட்டவன் ஒருவனை அவனுக்குமுன்பாகக் கொண்டுவந்தார்கள். அதிக நேரஞ்செல்லவில்லை. கணக்குப்பார்க்கத் தொடங்கினவுடனே இவன் குறுக்கிட்டான். ஒருவேளை இவன் கணக்கைத்தான் முந்திப் பார்த்திருப்பான். இவனைவிட அதிகக் கட்டப்பட்டவர்களுடைய கணக்கும் பின்னால் இருக்கலாம். இவனை அவனிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். இவன் தானாய் ஒருபோதும் வரப்போகிறதில்லை. கடன் இரட்டித்தாலும் சும்மாதானிருப்பான். கவலையற்ற பாலி தன் கணக்கைப் பெருக்கிக்கொண்டேபோவான். ஒருநாள் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை நினைப்பான். ரோமர் 2: 5. தாலந்துக்குத்தக்க தாய் கணக்கு வித்தியாசப்படுகிறதாயிருந்தாலும் எந்தவகைத் தாலந்தைவைத்துக் கணக்குப்பார்த்தாலும் தொகைபெரிதாயிருக்கும். பெரிதாயிருக்கிறதிலேயே மனிதன் தேவனுக்கு விரோதமாய் நினைப்பினாலும், செய்கையினாலும், வார்த்தையினாலும் செய்த பாவத்தின் அகோரத்தைக்காட்ட மிகவும் ஏற்றது. தாலந்துத்தொகைகளைக்குறித்து வேதவசனத்தின் மற்றப் பங்குகளில் சொல்லியிருக்கிறதைக் கவனித்தால் இந்தத் தொகை எவ்வளவு பெரிதென்று விளங்கும். - ஆசரிப்பின் கூடாரங்கட்ட 29 பொன் தாலந்து செலவாச்சுது. 2 மோசே

38: 24. தேவாலயம் கட்ட தாவீது 3000 பொன் தாலந்தையும், பிரபுக்கள் 5000 தாலந்தையும் ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். 1 நாளா. 29: 4-7. சேபாவின் இராசாத்தி சாலோமோனுக்கு வெகுமானமாக 120 தாலந்து கொடுத்தான். 1 இராசா 10: 10. அசூரியாத் தேசத்து இராசன் எசேக்கியா இராசாவின்மேல் 30 பொன் தாலந்து சுமத்தினான். 2 இராசா 18: 14. தேசம் அதிகமாய்க் கேவலப்பட்ட பிறகு யோசியா மரித்தபின் எனித்தின் இராசா தேசத்தின்மேல் ஒரு பொன் தாலந்து சுமத்தினான். 2 நாளா. 36: 3.

ஒரு மனிதன் இவ்வளவு பெரிய தொகையை செலுத்தவேண்டிவந்தது எப்படியென்றுகேட்டால், இவன் இராசாவிட்கீழ் ஒரு உத்தியோகஸ்தனாயிருந்திருக்கவேண்டும். அல்லது ஒரு சமுசாரியாய் அல்லது பொக்கிஷக்காரனாயிருந்திருக்கவேண்டும். யூதர்கள் சொல்லும் இதைப்போலொத்த உவமையில் ஒரு முழு பட்டணத்தின் கீழ்த் இராசாவுக்குச் செல்லவேண்டியதாயிருந்ததென்றும், குடிகள் கெஞ்சின துன்பேரில் ராசன் அதை மன்னித்துவிட்டானென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. கீழ்திசைகளில் எந்தப் பெரிய மனுஷனும் இராசனுக்கு ஊழியக்காரனென்று அல்லது அடிமையென்று அழைக்கப்பட்டபடியால், மேன்மையான உத்தியோகத்திலிருக்கும் அதிகாரியும் ஊழியக்காரனென்று அழைக்கப்படுகிறதும். தாலந்து உவமையில் வியாபாரம்பண்ணும்படி பணம்பெற்றுக்கொண்ட வேலைக்காரரைப்போலல்ல, இவன் தொகையைப் பார்க்கும்போது அப்படி நினைக்க இடமிராது. அவனுடையதை விற்பதினால் கடன் தீர்த்துப்போமென்றல்ல, விற்று முதலாகிறதெவ்வளவோ அவ்வளவையும் தன் பொக்கிஷத்தில் செலுத்தவேண்டுமென்பதுதான் மூலபாஷையின் கருத்தாயிருந்தபோதிலும், சாதாரணமான ஓர் வேலைக்காரனுடைய சொத்துகளை விற்பதினால் கடன் சுத்தமாய் நீங்கமாட்டாது. இவன் சற்றே பெருக்கமாய் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். ஆசியாவில் யுத்தஞ்செய்யாதபடி தரியூ அலேக்சாந்தருக்கு 10000 தாலந்து கொடுப்பெனன்றான். உரோமர் மகா அந்தியோகை செயித்தபிறகு அவன்பேரில் 10000 தாலந்தைக் கப்பமாகச் சுமத்தினார்கள். தொகை அவ்வளவு பெரிதாயிருந்ததினாலேயே ஓரிஜன் என்பவர் இவன் 2 தெச. 2. அதிகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிற பாவமனிதனாய் அல்லது பசாசாய் இருக்கவேண்டுமென்கிறார்.

செபபுஸ்தக வியாக்கியானம்.

நு. அதிகாரம்.

ஓய்வுநாளுக்கும் மற்ற பரிசுத்தநாளுக்கும்முரிய சுருக்கச் செபங்கள், நிருப சவிசேஷ வாக்கியங்களைக் குறித்து.

(தொடர்ச்சி.)

IV. இங்கிலாந்துசபை ஆசரிக்கும் பண்டிகைகளைக் குறித்து.

பிற்காலத்திலுள்ளவர்கள் முற்காலத்திலுள்ளவர்களைப்போல பரிசுத்தவான்களுடைய நாட்களை ஆசரிப்பதில் அதிக வாஞ்சையுள்ளவர்களாயிருந்தபடியால், வரவர இப்படிப்பட்டவர்களுடைய தொ

கை அதிகமாய்ப் பெருத்து அதிக சங்கடத்துக்கேதுவாயிற்று. நாள் அட்டவணையில் மரித்த அநேகருடைய பெயர், விசேஷித்த பத்தியில் லாதவர்கள் நாமங்களுங் கூட சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. சபை சீர்திருத்தல் நடந்தபோது இப்படிப்பட்டவர்களுடைய பெயர்களைபெயல் லாந்தள்ளி இரகசுகரோடு புதியெற்பாட்டின் சரித்திரத்தில் சிறந்தவர்களாயிருந்தவர்களைமாத்திரம் விசேஷித்த நாட்களில் குறித்திருந்தார்கள். இவர்களில் முந்தினவர்கள் பன்னிசண்டு அப்போஸ்தலன்மார்தாம். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நாளாண்டு. யோவாஸ்நா னனுக்கும், ஸ்தேவானுக்கும் அப்படியே. முந்தினவன் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னோடியாயிருந்தவன். பிந்தினவன் முதல் இரத்தச்சாக்கியாய் மரித்தவன். பவுலும் பர்னபாவும் அவர்கள் செய்த விசேஷித்த ஊழியத்தின் நிமித்தம் இந்த கனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். மாற்கும் லூக்காவும் தாங்கள் எழுகின சவிசேஷங்களின் நிமித்தம் விசேஷிக்கப்பட்டவர்கள். குற்றமில்லாத பாலகர், இரகசுகருக்காக முந்தித் துன்பப்பட்டவர்கள். கிறிஸ்துவானவர் பிறந்த சமையத்தில் இவர்கள் கொல்லப்பட்டபடியால் கிறிஸ்துவின் பிறப்பின் பண்டிகை இவர்கள் அதிக எழுப்புதலாய் ஆசரிக்கப்படும். சகல பரிசுத்தவான்களுக்குரிய பண்டிகையில் மரித்துப்போன தெய்வபக்தர்யாவாரையும் நன்றாய் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். தேவனுதர்களுடைய பண்டிகையில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உண்டாகும் பிரயோசனத்தை சிந்திக்கும் பொருட்டு பரிசுத்த மிகவேல் முதலான சகல தேவனுதர்கள் நாளை ஆசரிக்கிறோம்.

இரண்டாவது. இந்த நாட்களைப்பற்றி நாம் தனிமையாய்ச் சிந்திக்கப்போகிறபடியால், அதிகமாய் இங்கே சொல்லவேண்டியதில்லை. சீர்திருத்தல் நடந்தகாலமுதல் இராச கலகம் நடந்தவரையில் இந்த நாட்களை இங்கிலாந்தில் ஒழுங்காய் ஆசரித்துவந்தார்கள். அப்போமுது பூர்வீக வழக்கங்களுக்கும், மார்க்க நியமங்களுக்கும் அதிகமாய்க் கணியப்படுத்தாதபடியால் பல குழப்பங்களால் அந்த வழக்கம் நின்றபோயிற்று. இராசாங்கம் ஒழுங்குப்பட்டபொழுது செபபுஸ்தகத்தை வழங்குதலோடு இந்த நாட்களையும் ஆசரிக்க உத்தரவுண்டாயிற்று. குருவானவர் ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் அந்த வாரத்தில் வரும் பண்டிகை நாட்களையும், உபவாச நாட்களையும் முன்னாடித் தானே சனங்களுக்கு அறிவிப்பது வழக்கம். நீசேயின் விசுவாசப்பிரமாணத்துக்குப்பின் இந்தச் சட்டத்தைக் காண்க. எலிசபேத்து இராசர்த்தியின் நாட்களில் பரிசுத்தவான்களுடைய நாட்களை ஆசரிக்கக் கண்டிப்பான சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்ததுமல்லாமல், அப்படி ஆசரிக்காதவர்களை பிரிவினைக்காரராகப் பாவித்து அபராதத்தினால் தெண்டிப்பதும் வழக்கமாயிருந்தது.

முன்றாவது. இரண்டு விசேஷித்த நாட்கள் ஒரே தினத்தில் வருமானால் ஒன்றை அந்த நாளில் ஆசரித்து, மறுநாளில் பின்னொன்றை ஆசரிப்பதுண்டு. அல்லது இரண்டுக்குமேற்றதாக ஆராதனைபயப்பிரித்து வாசிப்பதுண்டு. இப்படிப்பட்ட சமையங்களில் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று நம்முடைய செபபுஸ்தகத்தில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதனால் சிலபோதகன்மார் ஓய்வுநாளில் பண்டிகை வரும் போது பண்டிகை நாளை முற்றிலும் தள்ளிவிட்டு, ஓய்வுநாளுக்குரிய ஆராதனையமாத்திரம் நடத்துகிறார்கள். இரண்டாம் பாடத்துக்குரிய சில இடங்கள் காலியாயிருப்பதால் பண்டிகை நாளுக்குரிய இரண்டாம் பாடத்தை மாத்திரம் வாசிப்பார்கள். இதற்கு அவர்கள் சொல்

லுகிற நியாயமென்னவென்றால், பண்டிகை நாள் மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாம். ஓய்வுநாள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாம். ஆதலால் பண்டிகைநாள் ஓய்வுநாளுக்கு இடங்கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். இது சரியான நியாயமல்ல. ஓய்வுநாள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், ஓய்வுநாளில் நாம் செய்யும் ஆராதனை ஒழுங்கு மனிதரால்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பண்டிகைநாளுக்குரிய ஆராதனை விசேஷித்த எழுப்புதல் உள்ளதல்ல. ஓய்வுநாளை ஆசரிக்க நாம் கூடிவரும் சமையத்தில் அந்த நாளில் நாம் ஞாபகப்படுத்துக்கொள்ளுகிற ஒரு தேவபக்தனுக்கு அவர் அளித்த கிருபைக்காக அவரைத் துதிக்கிறது தேவ நியமிப்பை அசட்டைசெய்கிறதென்று சொல்லலாகாது. அப்படித் துதிக்கிறது மிகவும் ஏற்றதானபடியால், அதிக விசேஷித்த பரிசுத்தவானுடைய நாளை விசேஷித்துத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதும், சாதாரணமான ஓய்வுநாளைவிட ஒரு பரிசுத்தவானுக்குரிய நாளைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதும், பரிசுத்தவான்களுக்குரிய நாளைவிட இரகசுக்குரிய பண்டிகைநாட்களையும் அப்படிப்பட்ட இரண்டுபண்டிகை ஒன்றாய் வரும்பொழுது விசேஷித்த பண்டிகையையும் கொண்டாவது வழக்கமாயிருப்பதுபோல நியாயமாயும் இருக்கிறதென்று சொல்லுவேன். அப்படிப்பட்ட நாட்களில் முதலாம் பாடம் அப்போகிரிப்பா புஸ்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், அதற்குப் பதிலாக வேதவசனத்திலிருக்கிற பாடத்தை வாசிப்பதே நலம். தமிழில் அப்போகிரிப்பா ஆகமம் இல்லாததினால் எப்பொழுதும் அப்போகிரிப்பாவுக்குப் பதிலாக வேதாகமத்தையே வாசிப்பார்கள். அப்போகிரிப்பா ஆகமத்தை எந்தக் காலத்திலும் வாசிக்க அவசியமில்லை. கன்னிமரியாளுக்கு அறிவித்தலென்னும் நாள் ஒருவேளை இரகசுநாள் பாடுபட்ட காலத்தில் வரும். அல்லது அறிவித்தல் என்னும் நாளாவது மாற்கு சவிசேஷகன் நாளாவது ஈஸ்தர் வாரத்தில் திங்கள், அல்லது செவ்வாயில் வரும். அல்லது பர்னபாவின் நாள் பரிசுத்த ஆவியின் பண்டிகைவார திங்கள் அல்லது செவ்வாயில் வந்தாலும் வரலாம். அல்லது அந்திரோயாவின் நாளும் அடுவெந்தென்னும் நாளும் ஒன்றாய் வந்தாலும் வரும். இப்படிப்பட்ட சமையங்களில் பல கோயில்களில் பலவிதமாய் ஆராதனை நடக்கலாம். செபுஸ்தகத்திலுள்ள சந்தேகங்களை நிவர்த்தியாக்குகிற அதிகாரம் கண்காணிமாருக்குள் இருக்கிறபடியால் அவர்களிடத்தில் யோசனை கேட்டு சபைகளுக்குப் பிரயோசனமுண்டாகத்தக்கதாக ஆராதனையை நடத்துவதே உத்தமம்.

V. பண்டிகைநாளுக்கு முந்தின இரவுகளைக்குறித்து.

பூர்வகாலங்களில் பரிசுத்தநாளுக்கு முந்தின இரத்திரிகளில் நெடுநேரம் விழித்திருந்து ஆராதனை நடத்துகிற வழக்கமுண்டு. தேவாலயங்களிலும் இப்படி நடந்துவந்தது. இரக்காலங்களில் நடந்த இந்த ஆராதனைகளுக்கு விழிப்புகளென்று பெயர் இருந்தது.

இரண்டாவது. இதற்கு ஆதாரமாகச் சிலர் வேதவசனங்களில் உள்ள சில வாக்கியங்களைப்போட்டு விழித்திருந்து செபம்பண்ணுங்கள் என்கிற வாக்கியத்தையும் அடைப்போலொத்த மற்ற வாக்கியங்களையும் வார்த்தையின்படியே அருத்தப்படுத்துகிறார்கள். முக்கியமாய் 'மத். 25. 13'ல் பத்துக்கன்னிகைகளின் உவமையின் கடைசியில் இரகசுநாள் கொடுத்திருக்கும் கட்டளையை தங்களுக்கு ஆதாரமாக எடுத்துச்

சொல்லுகிறார்கள். மனிதகுமாரன் வரும் நாளையாவது நாயிகையை யாவது நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் விழித்துக்கொண்டிருங்கள். வேறுசிலர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு துன்பம்உண்டான சமையத்தில் பகலில் ஆராதனை செய்யக்கூடாதிருந்தபடியால் இரச்சாமங்களில் விழித்திருந்து ஆராதனைசெய்துவந்த வழக்கத்தை இதற்காதாரமாகச் சொல்லுகிறார்கள். முந்தினதைவிட இதுவே நல்லநியாயம். யோவான் 20: 19. அப். 12: 12. அப். 20. 7. இந்தத் துன்பம் நின்ற கிறிஸ்தவர்கள் வெளியரங்கமாய் ஆராதனை நடத்த உத்தரவுபெற்ற பிறகும் அந்தப் பண்டிகைகளுக்குச் சரியானபடி தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ள சில பண்டிகைகளின் முந்தின இரத்திரியில் இப்படி விழித்திருந்து செபம் பண்ணிவந்தார்கள். பிறகு பல தப்பித்தங்களும் ஒழுங்கினங்களும் நடந்ததைக்கண்டு இந்தவழக்கத்தை முற்றிலும் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆகிலும் அந்த இரத்திரிகளில் உபவாசம்பண்ணுவது வழக்கமாயிருந்தது.

முன்னூறுவது. விஜீலென்றழைக்கப்படுகிற உபவாசிக்கத்தக்க இரத்திரிகள் எந்தெந்த பண்டிகைநாளுக்குரியதுஎன்றால், கிறிஸ்துவின் பிறப்பின் பண்டிகை, கன்னிமரியாளுடைய சுத்திகரிப்பு, கன்னிமரியாளுக்கு அறிவித்தல், உயிர்த்தெழுந்தபண்டிகை, பரலோகத்துக்கேற்றின பண்டிகை, பரிசுத்தாவியின் பண்டிகை, மத்தியா, யோவான்ஸ்நானன், பேதுரு, யாக்கோபு, பர்த்தலோமேயு, மத்தேயு, ஜீமோன், யூதா, அந்திரோயா, தேரோமா, சகல பரிசுத்தவான்கள் இவைமுதலிய நாட்கள்தான். மற்றப்பண்டிகைநாட்களுக்கு ஏன் இந்த இரா உபவாசம் இல்லையென்றால், அதுகள் பிறப்பின்பண்டிகைக்கும் சுத்திகரிப்புக்கும் இடையில் அல்லது உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்கும் பரிசுத்தாவியின் பண்டிகைக்கும் இடையில் வருகிறவைகள். இந்த இரண்டு காலங்களும் சந்தோஷத்துக்குரிய நாட்களானபடியால் அதுகளில் உபவாசித்து துக்கப்படுகிறது தகுதியல்லவென்பது சபையின் அபிப்பிராயம். பிறப்பின்பண்டிகைக்கும் சுத்திகரிப்புக்கும் இடையில்வரும் பண்டிகைகளாவன, ஸ்தேவான், யோவான் சவிசேஷகன், குற்றமில்லாத பாலகர், இவர்களுடைய நாட்கள் விருத்தசேதனப்பண்டிகை, பவுல் அப்போஸ்தலன் குணப்பட்ட நாள்; உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்கும் பரிசுத்தாவியின் பண்டிகைக்கும் இடையில் வரத்தக்கவைகள் மாற்கு, பிலிப்பு, சின்ன இயாக்கோபு, பர்னபா, இவர்களுடைய நாட்கள். பரிசுத்தாவியின் பண்டிகைக்கு பத்துநாளுக்குப்பிற்புறமும் பரலோகத்துக்கேற்றினபண்டிகைக்கு உபவாசிக்கத்தக்க இரவுண்டு. அந்த பண்டிகைக்கு முந்தின மூன்றுநாட்கள் உபவாசிக்கும் நாளாக ஏற்படுமுன்னே, அந்த இரா உபவாசம் இருந்ததில்லை. இரா உபவாசம் இராத இன்னும் இரண்டு பண்டிகைகள் உண்டு. அதுகள் இந்த இரண்டு காலங்களில் வருகிறது மில்லை. ஒன்று மிகவேல்முதலிய தூதர்களுடைய நாள். இது செபம்மெம்பர் மாசத்தில் வருகிறது. மற்றொன்று லூக்காவின்நாள். இது அக்தோபர் மாசத்தில் வருகிறது. தூதர்களைக்குறித்து சிந்திக்கவேண்டிய சமையத்தில் துன்பப்பட்டு தங்கள் எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசித்த பரிசுத்தவான்களை ஞாபகப்படுத்திச்செய்கிற உபவாசம் அவசியமல்ல. ஏனென்றால் பணிவிடைசெய்யும் அந்த ஆவிகள் நிறைந்த பாக்கியமுள்ளவர்களாய் இருந்துக்கப்பட்டார்கள். அவர்களால் நமக்குக் கிடைக்கும் ஒத்தாசைக்காக தேவனைத்துதிக்கிறது தான் நமது கடமை. லூக்காவின்நாளுக்கு முந்தினநாளில் எதுவோடென்னும் பரிசுத்தவானுடைய பண்டிகையாயிருந்தபடியால் அதற்கு உபவாச இரவு நியமிக்கவில்லை. இப்பொழுது அந்தக்காரன் நீண்டிப்

பேரன்படியால் உபவாசிக்கத்தக்க இரவை கைக்கொள்ள மனமுள்ளவர்கள் அப்படிச் செய்யலாம்.

CHRISTIAN CHURCH HISTORY.

கிறிஸ்துசபைச் சரித்திரம்.

12. அதிகாரம்.

கோமோது இராயன் இராச்சியபாரந் தாங்கினது;—திருச்சபை விர்த்தி,—பிரித்தானியாவிலும் அலெக்சந்திரியாவிலும் கிறிஸ்து மார்க்கப் பிரபலம்,—பந்தேனு என்பவன்,—அலெக்சந்திரியாக் கினமெந்து என்பவன்,—கோமோதுக்குப்பின் இராசாங்கங் கைக் கொண்டவர்கள்;—தியோடோத்து என்பவன் தப்பறை,—சபைக் குருக்கள் சம்பளம்,—நஸ்தூர் பண்டிகையைக்குறித்த வாக்குவாதம்,—சங்கங்கள்,—பிராக்கியா தெர்த்துல்லியன் என்றவர்கள்,—கிறிஸ்துமார்க்க பிரபலியம் என்றவைகளடங்கும்.

(தொடர்ச்சி.)

இந்தத் தப்பறையை அனுசரித்தவர்களும் அநேகர். கொஞ்சக்காலத்துக்குப் பின்னர் இந்த அர்த்தமான் என்பவன் பேரும் தியோடோத்து என்பவனுடையதைப்போலவே பிரஸ்தாபமடைந்தது. முன்னொரு விசை கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்காக துன்பத்தைச் சகித்த நத்தேலியு என்பவன் இந்தத் தப்பறையை அனுசரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு கண்காணியாக உடன்படச்செய்தபோது, தங்களுக்குப் பெரிய வெற்றிகிடைத்ததுபோல எண்ணியிருப்பார்கள். இவன் சம்பந்தமாய் அக்காலத்து ஓர் வழக்கமுந் தெரியவருகிறது. இவன் மாசாந்தரம் 120 தேனூரியுப்பணம் சம்பளமாக வாங்கிவந்தானென்று வாசிக்கிறோம். நத்தாலியு என்பவன் சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் தான் அனுசரித்திருந்த தப்பறையைத் தள்ளிவிட்டு, செப்பீரினு என்னுங் கண்காணியாரால் திரும்பவும் சபையின் ஐக்கியத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டான். மேலும் தியோடோத்துவின் கொள்கைக்காரர் எக்காலத்திலும் தொகையிலாவது செல்வாக்கிலாவது மேற்போகவேயில்லை.

நத்தாலியு என்பவன் மாசாந்தரம் சம்பளம் வாங்கிவந்த காரியத்தைக்கொண்டு, குருக்கள்மார் சவரட்சனை நடந்தேறிவந்த வகையை ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம். நத்தாலியு இக்காலத்திற் சபையைச் சேர்ந்திருக்கவில்லை. தப்பறையில் அகப்பட்டிருந்தானே. என்றாலும் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள், சபையிலேற்பட்டிருந்த வழக்கத்தைப்பார்த்தே அப்படிச் செய்திருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர் சபையாராலேயே ஆதரிக்கப்பட்டேவண்டும் என்கிற பிரமாணம் பவுல் அப்போஸ்தலனாலே தெளிவாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டும் யூத ஆசாரிய முறை மையினாலும் காரியத்தின் நியாயத்தினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுமிருக்கிறதே. அப்போஸ்தலன்மார் இந்தச் சலாக்கியத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களால் குருப்பட்டம்பெற்றவர்களும் தாங்கள் திவ்விய ஊழியத்தை நடப்பித்துவந்த சபையினாலேயே ஆதரிக்க

கப்பட்டார்கள். விசுவாசிகளிடத்தில் சேகரம்பண்ணுகிற பொருள் வைத்திருக்கும் பொதுப்பொக்கிஷத்திலிருந்தே அவர்கள் சவரக்களை நடந்துவந்தது. சபையில் தரித்திரர், கைம்பெண்கள், அநாதர், அகதிகள் முதலியவர்களும் மேற்படி பொக்கிஷத்திலிருந்து உதவிபெற்று வந்தார்கள். இந்தச் சங்கப்பணத்தில் குருக்கள்மாருக்குக் கொடுத்தது இவ்வளவு சரித்திரருக்குக் கொடுத்தது இவ்வளவு என்று இப்பொழுது அறிகிறதற்கு வகையிலில்லை. என்றாலும் தொகை சேர்ந்ததற்குத் தக்கதாகவும், உதவிகேட்டவர்களுக்குத் தக்கதாகவும் வெவ்வேறு சபைகளில் வெவ்வேறு விதமாய்ப் பங்கிடப்பட்டுவந்தது என்பது நிச்சயம்.

சபையின் பொதுச் சங்கத்திரவியம் கண்காணியாருடைய விசாரணைக்குள்ளிருந்ததற்குச் சந்தேகமேயில்லை. அவர், குருக்கள்மாறா நியமித்துவந்ததல்லாமலும் அவர்களுக்குச் சம்பளமும் அவரோ கொடுத்துவந்தார். அப்போஸ்தலர் காலத்தில் சரித்திரரை உதவிக்குருக்கள்மார் விசாரித்துவந்ததுதெரியுமே. அந்த வழக்கம் இக்காலத்திலும் நடந்தேறிவந்தது. ஆகிலும் அவரவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டியது இவ்வளவு இவ்வளவு என்று கண்காணியாரோ தீர்மானிப்பார். குருமார் ஒருவேளை இதுகாரியத்தில் அவருக்கு உதவிசெய்திருக்கலாம். இந்தப் பொதுச் சங்கத்திலிருந்தே கண்காணியாரும் சம்பளம்பெற்றுவந்தார். பிற்காலங்களில் மொத்தத்தில் நாலிலொன்று அவரைச் சேர்ந்ததாக எண்ணப்பட்டது. நாலு பங்காக வகுக்கப்பட்டபொழுது, ஒருபங்கு கோவில்கள் பழுதுபார்க்கிறதில் செலவிடப்பட்டது. முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளிலும் இந்தச் செலவு மிகவுஞ் சொற்பமாகவேயிருந்திருக்கும். அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் கோவில்கள் கட்டிக்கொள்ளுஞ் சலாக்கியமில்லாமல், தேவாராதனைமுதலியவற்றிற்கு வீடுகளிற்கூடிவருவதே வழக்கம். எப்படியும் ஆராதனைவகையில் கொஞ்சஞ் செலவுபிடித்திருக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இந்தக் கொஞ்சம்பேராக மீதியைக் கண்காணியாரும் குருக்கள்மாரும் தரித்திரருமாக மூன்று பங்கு வைத்துக்கொண்டார்களென்று தோன்றுகின்றது. என்றாலும் மேற்படி பங்குகள் சமமானவைகளாயிருந்தனவென்றாலும்து, எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாகவேயிருந்தனவென்றாலும்து சொல்ல நிமித்தமில்லை. மேலே பார்த்தபடி நத்தேலியு என்பவன் மாசாந்தரம் 120 தேனூரியுப்பணம் சம்பளமாக வாங்கிவந்தான். சொற்பமான இந்த வகுப்பார் சேர்த்ததொகை சபையின் வருமானத்துக்குச்சரியாயிருந்ததென்று நினைக்கப்படாதென்றாலும், நத்தேலியு என்பவனுடைய வகைக்காரர் சபைக் கண்காணிமாருக்குக் கிடைத்த அலுவலவு வருமானம் தங்கள் கண்காணிமாருக்கும் கிடைக்கும் படியாகப் பிரயாசப்பட்டிருப்பார்களே. அது உள்ளதென்றால், இரண்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் கண்காணிமார் வருஷாந்தரம் 700 ரூபாய்போல சம்பளம்பெற்றிருக்கவேண்டும். எல்லாக் கண்காணிமாருக்கும் இந்த வீதம் கிடைத்திருக்கமாட்டாதென்றால், ரோமாபுரிக் கண்காணியாருக்கு எப்படியும் இந்தத் தொகைக்குக் குறையாமல் கிடைத்திருக்குமென்று சொல்ல இடமுண்டு.

இக்காலத்தில் குருக்கள்மாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று தீர்மானிப்பது லேசல்ல. இதற்கு ஐம்பது வருஷத்துக்குப்பின் ரோமைச் சபையில் நார்பத்தாறு குருக்கள்மார் வரையுமிருந்தார்களாம். பிற்காலங்களில் ஏற்பட்டிருந்ததுபோல குருக்கள்மாருக்கெல்லாம் மொத்தத்தில் மூன்றிலொரு பங்குதான் கிடைத்ததென்று

சொல்வாருமுண்டு. இந்த மூன்றிலொன்றுக்குரியவர்கள் குருக்கள் மார் மாதத்திரமல்லவே, அக்காலத்தில் டீக்கன்மாரும் ஏழுபேர், சப் டீக்கன்மாரும் ஏழுபேர், நாற்பத்திரண்டு உதவிக்காரருமிருந்தார்கள். அப்போஸ்தலர் காலத்துக்கிசைய ஏழு ஏழுமூன்று வைத்திருந்தார்கள் டீக்கன்மாரும் ஏழுபேர். இம்மாதத்தாறு பேர்வரையும் டீக்கன் வேலை செய்கிறதென்றுகொண்டு. மேலும் சபையிலே பேயோட்டிகளென்றும், சொத்துவந்ததுண்டு. மேலும் சபையிலே சொல்லப்பட்டவர்கள் டீடர்களுள்ளும், வாசற்காப்பவர்களென்றும் சொல்லப்பட்டவர்கள் இம்மத்தொண்டு. முதற்குறித்த நாற்பத்தாறு குருக்கள்மாரும் உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களாய் மேற்படி மூன்றிலொன்றில் பாதியைப் பெற்றுவந்திருந்தபோதிலும் வருஷாந்தரம் ஒவ்வொருவனுக்கு பத்து ரூபாய் முதலாய்க் கிடைத்திருக்கமாட்டாதே. அப்படியானால் அது மெய்யாயிருக்குமோ? ஆகையால் மூன்று பங்காகவைக்கிற வழக்கம் துவக்கத்திலிருந்ததில்லை என்று சொல்லவேண்டும். அல்லது சபை வருமானத்தினால் ஆதரிக்கப்பட்டவர்களை கண்காணியார், குருக்கள் மார், தரித்திரர் என்று மூன்று வகுப்பாக்கியிருந்தால் அவர்கள் பங்குகள் சமமாயிருந்தனவென்று சொல்லவேண்டாது.

சுவிசேஷ பிரபலிய சங்கத்தைச் சேர்ந்த

கனம்: ஞானப்பிரகாசம் ஐயருடைய

ஜீவிய விர்த்தாந்த சுருக்கம்.

இவர் 1821 ம் ஆண்டு திருநெல்வேலி நாட்டிலுள்ள இடையன்குடியில் பிறந்தவர். இவர் தகப்பனார் தேவப்பிரியம் உபதேசியார். ஊர்ப்பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவர். இவர் சிறுவராயிருந்த காலத்தில் கல்விச் சாலைகளாவது இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்களாவது இல்லாததால் அப்போது ஞானமாய் இடையன்குடிக்கு வந்திருந்த கனம்: டாக்டர் கால்டுவெல் ஐயரவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உதவிக்காரர் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டு சில வருஷங்களாய்ப் படித்துவந்தார். அப்படி அவரோடு படித்துவந்தவர்களில் மரித்துப்போன கனம்: ஞானமுத்து ஐயரும் ஒருவர். இவர் இங்கிலீஷ் அறிவு இல்லாதவராயினும் கனம்: ஐயரவர்களுடைய போதனையினாலும், தன் முயற்சியினாலும் வேத அறிவில் விர்த்தியடைந்தார்.

1844 ம் ஆண்டு மேய் மீ இடையன்குடியில் முதல்முதல் கனம்: கால்டுவெல் அம்மானவர்களால் போர்டிங் பெண் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு உபாத்தியாயராக இவர் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் உபாத்தியை வேலை நடத்திவந்த காலத்தில் இவரில் விளங்கிய பிரயாசம், உண்மை, பட்சம் முதலிய நற் குணங்களினிமித்தம் இவரை நடத்தினவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் கிடுகிடுக்கப்பட்டு வந்தார். தாம் பள்ளிக்கூட வேலையைப்பார்த்துவந்த காலத்தில் மாத்திரமல்ல, அதற்குப் பின்னும் தம்மால் படிப்பிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் ஆத்ம சரீர நன்மைகளைக் கருதினவராகவேயிருந்துவந்தார். யாதொரு வித்தியாசமன்னியில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய விவாக சம்பந்தத்தைக்குறித்தும் கவலையுள்ளவராய் பக்தியும் புத்தியுமுள்ள ஏற்ற புருஷரைத் தேடித் தெரிந்துகொள்வதும் பிரீதியோடு கொண்டு முடிக்கிறதும் அவருக்கு வழக்கம்.

போர்டிங் பள்ளிக்கூடத்தில் அவரில் காணப்பட்ட திறமையினிமித்தம்

தம் மூன்று வருஷங்களுக்குப்பின் தருவைச் சபை வட்டங்களுக்கு உபதேசியாராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அந்த வேலையை நடத்தி வந்த 17 வருஷங்களாய் சபையாருக்குள்ளும் அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளும் அவர் உழைத்த உழைப்பும், அவரில் விளங்கிய பக்திவைவராகியமும், வியாதி துன்பகாலத்தில் சனங்களுக்கு அவர் செய்துவந்த உதவிகளும், புறம்பான காரியங்களில் அவர் காட்டிய சமர்த்தும், இணங்காதவர் களிடத்தில் அவர் காண்பித்த பொறுமையும் எச்சமயத்தாரும் அவரைக் கணிகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாய் நடந்துகொண்ட விதமும் யாவராலும் புகழப்பட்டத்தக்கதே. சபையாரைப் போதித்தவகையிலும், விசேஷமாய் ஞானஸ்நானம், திடப்படுத்தல், நற்கருணை ஆயத்தக்காரரை அவர் படிப்பித்துவந்த முறையும் எல்லாரும் கவனிக்கத்தக்கது. அவருடைய பக்தியையும் சபையை நடத்த அவருக்கு இருந்த திறமையையும் அதுபவத்தையும் கவனித்து, 1866 ஆண்டு சனவரியின் உதவிக் குருப்பட்டமும், 1869 ஆண்டு சனவரியின் குருப்பட்டமும் கொடுக்கப்பட்டது.

அவர் உதவிக்குருப்பட்டம் பெற்ற மூன்றாம் மாதம் கனம்: கெர்ன்ஸ் ஐயரவர்கள் விசாரணைக்குட்பட்ட சாயற்புரம் சேகரம் இடையர்காடு வட்டத்துக்குப் போதகராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்விடத்தில் ஆறு வருஷமாய்த் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றிவந்தார். பொதுப்பட பலவீன தேகமுடையவராயினும் துவக்கமுதல் அவருடைய விடா முயற்சிக்கும் அனலுக்குக் குறைவில்லை. அறிவு பெருகவும் சபைகள் ஊன்றக்கட்டப்படவும், தர்மசங்கங்கள் வளர்ந்தேறவும் தாம் உழைத்த சேகரத்தில் அவர் செய்த நன்முயற்சிகளைப்பற்றி அந்தச் சேகரத்து கிறிஸ்தவர்களும் புற மதஸ்தர்களும் சாட்சிபகருகிறார்கள்.

இப்படித் தமது ஊழியத்தைப் பிரயோசனமாய் நடத்தி வருவதில் வந்தில் விஷபாக கோகமுண்டாடி ஒருக்குறைய மூன்று மாசங்களாய் வருத்தப்பட்டார். வியாதிகாலத்தில் அவருக்குண்டான சரீர வருத்தம் அதிகமாயினும், அவர் மனச்சமாதானமும் தைரியமும் அற்றவராயிருக்கவில்லை. அவருக்கு இருந்த வருத்தங்களைக்குறித்து பிரலாபித்து அவரிடத்தில் பேசிய சபையாருக்கும் இஷ்டருக்கும் “யாவரும் மிகுந்த உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டும்” என்றும், பாவிக்குக்காக நம்முடைய இராச்சியப் பட்ட பாடுகள் இதிலும் அதிகமென்றும் உணர்த்தி புத்திசொல்லுவார். இதை எழுதுகிறவரும் சில இஷ்டருமாய் அவரைப் பார்க்க. இடையர்காட்டுக்குப்போயிருந்த சமயத்தில், கர்த்தர் அப்போது தம்மை எடுத்துக்கொள்ளச் சித்தமாயிருந்தாலும், தம்முடைய ஒட்டத்தைய முதக்க ஆயத்தமாயிருந்ததாக வெளியிட்டார். தமிழ் வைத்தியருடைய உதவிமாத்திரம் கிடைக்கக்கூடிய அந்த இடத்தைவிட்டு, இங்கிலீஷ் பிரயோகங்கள் கிடைக்கத்தக்க நாசரோத், இடையன்குடி முதலான இடங்களுக்குப் போனால் நல்லதென்று இஷ்டர்கள் அவருக்கு யோசனை சொன்னபோது, தாம் தேவனுடைய பார்த்த இடத்திலேயே மரிப்பது தமக்கு ஆறுதலாயிருக்கும் என்றார்.

அவர் மரிப்பதற்கு 22 நாட்களுக்குமுன் இடையன்குடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அதுதினமும் இங்கிலீஷ் முறையாய் அவிழ்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அடிக்கடி வேத வாசிப்பும் செபமும் நடந்துவந்ததோடு கூட, கனம்: டாக்டர் கால்டுவெல் ஐயரவர்களால் பரிசுத்த நற்கருணை பரிமாறப்பட்டதும் அவருக்கு மிகுந்த ஆறுதலாயிருந்தது. ஒருதரம் கனம்: ஐயரவர்கள் அவரைப் பார்த்து, உம்முடைய

கவலைகளை கர்த்தர்பேரில் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னபோது, அவரோ என் நம்பிக்கையென்றும் என் குடும்பக் காரியங்களையும் கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வாரென்றும் சொன்னார். இடையன்குடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஆரம்பத்தில் அவருக்குச் சுகமவருவதுபோல காணப்பட்டாலும், வரவர வியாதி பெலன்கொண்டது. செய்யப்பட்டு வந்த பிரயோகங்களையல்லாமல் இன்னம் வேறே பிரயோகங்கள் செய்யலாமோவென்று அவருடைய பெந்துகள் யோசித்ததை அவர் அறிந்து, தம்முடைய சகோதரனைப்பார்த்து, தமக்குச் செய்யப்பட்ட அவிழ் தங்கள் போதுமென்றும், தாம் கர்த்தரிடத்திற்குப் போக ஆயத்தமாயிருக்கிறேனென்றும் சொன்னார். அவரைப்பார்த்து கண்ணீரோடே பேசின அவருடைய மனைவிக்கு ஆறுதலாக பொறுமையாயிரு, கர்த்தர் கிருபைசெய்வார் என்றார். உயிர் பிரிய பத்து நிமிஷங்களுக்கு முன் நெஞ்சில் அகோசரமான ஒரு குத்துண்டானது. “என் தேவனே என்னோடும்” என்று சொன்னபின் யாதொன்றும் பேச நா வெழும் பாமல் சிக்கிரத்தில் பிரணன் பிரிந்தது.

இப்படியாக 1871. சூலாய் 18. செவ்வாய்க்கிழமை சாயங்காலம் சுமார் 5½ மணிக்கு ஞானப்பிரகாசம் ஐயர் தம்முடைய ஓட்டத்தை முடித்தார். 26 வருஷமாய் தம்முடைய ஜீவகாலத்தில் நடக்கையினாலே தேவனை மகிமைப்படுத்தின அவர், மரணத்திலும் அவரை மகிமைப்படுத்தி மறுமைக்குப் பிரவேசித்தார்.

மறுநாள் காலை 10 மணிக்கு வெகு சிறப்பாயும் எழுப்புதலுக் கேதுவான வகையாயும் பிரேதக்ஷேமம் நடந்தது. வீட்டிலிருந்து சுதேச குருமாரும், சில உபதேசிமாறும் பிரேதப்பெட்டியைச் சுமந்து தேவாலயத்தை நோக்கிச் செல்ல, 500 பேருக்கக்கமமான சனங்களும், உபதேசி உவாத்கிமாரும் பிரேதத்துக்குப்பின் அணியணியாய் வகுக்கப்பட்டு வர, கனம்: டாக்டர் காஸ்ட்வேல் ஐயரவர்கள் எதிர்கொண்டுபோய் பிரேதப்பெட்டிக்கு முன்னாக நடந்து அடக்க ஒழுங்கின் முகவுரை வாக்கியங்களை வாசித்துக்கொண்டே வந்தார்கள். அப்போது போர்டிங் ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் ஆலயத்துக்குள் இருபக்கமும் அணியணியாய் வகுக்கப்பட்டிருக்க, கனம்: ஓயர் அம்மானவர்கள் ஆர்மோனியம் என்ற வாத்தியத்தில் துயரகீதம் பாட, யாவரும் ஆலயத்துக்குள் சென்று பிரேதப்பெட்டியை மரியாதையாகக் கொவின மத்தியில் வைத்து புந்ஷரும்ஸ்தீரிகளும் வணக்கமாய் நிற்க, கோவில் ஆராதனை கனம்: காஸ்ட்வேல் ஐயரவர்களாலும், கனம்: சாமுவேல் ஐயரவர்களாலும் நடத்தப்பட்டது. அப்பால் “வெள்ளையங்கி தரித்துச் சூடொளியுள்ளோரார்” மி என்ற ஞானப்பாட்டை ஷே. கீதவாத்தியத்தோடு துயரமாயும் கேட்போர் உள்ளம் உருகத்தக்கவிதமாயும் பாடி முடித்து, மேற்கண்ட ஒழுங்குப்படி யாவரும் கல்லறைத்தொட்டத்துக்குள் பிரவேசிக்க அவ்விடத்தில் கனம்: ஐயரவர்களால் பிரேதம் க்ஷேமிக்கப்பட்டது.

21௭ வெள்ளிக்கிழமை இரவு கனம்: ஐயரவர்களால் ஞானப்பிரகாசம் ஐயருடைய மரண ஞாபகப் பிரசங்கம் இடையன்குடி தேவாலயத்தில் வெளிப். 14: 12. வாக்கியத்தின்மேல் எழுப்புதலாய்ச் செய்யப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசம் ஐயரை- மாணப்படுக்கையில் கண்டு அவருடைய பிரேதக்ஷேமத்துக்குக் கூடவிரும்புந் தவர்கள் அப்போது தங்கள் உள்ளத்தில் உண்டான உணர்வான யோசனைகளை எளிதில் மறக்கமாட்டார்கள்.

“தேவவசனத்தை உங்களுக்குப் போதித்து உங்களை நடத்தினவர்களை நீங்கள் நினைத்து, அவர்களுடைய நடக்கையின் முடிவை நன்றாய்ச் சிந்தித்து அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.”

சமாசாரத்திரட்டு.

இங்கிலந்து. பார்லிமெந்து சபைகூடக் கலைந்தது. அதில் மகாராஜாத்தியவர்கள் செயத பிரசங்கத்தில், ஐரோப்பாவில் நடந்த யுத்தத்தினால் அங்கிலேய துரைத்தனத்துக்கும் மற்ற ஐரோப்பா துரைத்தனத்துக்குமுள்ள சமாதான சம்பந்தம் பங்கப்பட்டதில்லையென்றும்; கருங்கடல் விஷயத்தைக் குறித்து வந்தனில் கூடிய ஸ்தாநுதிபதிகள் செய்த தீர்மானம் தீர்ப்புக்கரமானதென்றும்; அமேரிக்கா துரைத்தனத்துக்கும் அங்கிலேய துரைத்தனத்துக்குமுண்டான சொற்ப விவாதம் அதிசிக்கிரத்தில் உபயபட்சத்துக்கும் அதுகூலமாய் முடியுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதமாய் இராச்சியத்துக்கடுத்த காரியங்கள் க்ஷேமகரமானஸ்திதியிலிருப்பது யாவருக்கும் தீர்ப்புக்கரமானதென்று சொல்லவேண்டுமா.

பிரான்சில் சேனைகளை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கு புது ஏற்பாடுண்டாயிற்று. ஜர்மானிய தேசத்தில் வழங்கிவருகிறபடி, இனிமேல் பிரான்சிலும் இருபது வயதுக்குமேல் நற்பது வயதுக்குட்பட்ட ஆடவர்களும் ராணுவ சேவகத்தில் பிரவேசிக்கப் பாதியப்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள். இதுவரையில் அத்தேசத்தில் ராணுவ சேவகத்திற்கு எழுதப்பட்டவர்கள், அபராதப்பணஞ் செலுத்தினால் அதின்னு விலக் கப்படுவது வழக்கம். அதனால் செல்வார் பெரும்பாலும் ராணுவசேவகத்தில் உட்படுகிறதில்லை. பிரான்சிய தேசமும் ஜர்மான் தேசமும் ஐனத்தொகையில் சற்றேறக்குறைய சமம். ஆதலால் மேற்கூற்த்த புது ஏற்பாட்டினால் இரண்டு தேசத்தாரும் சமமான சேனைத்தொகைகளை யேற்படுத்தலாம்.

இத்தாலி. பாப்பானவர் தாம் லென்கே அதிகாரம் இழந்து போனதையிட்டு மிகுதியும் விசனமுடையவராயிருக்கிறார். ஐரோப்பாவின் ராஜாக்கள் அனைவரும் தம்மைக் கைவிட்டதுபோலவும், தேவனே நோக்கிப் பிராத்தனை செய்யக்கூடியதொன்றேதவிர, வேறேதன் னாலாகத்தக்கதொன்றும் மில்லையென்பதுபோலவும் தம்முடைய பிரதான குருக்களமுன் பிரசங்கித்தாராம்.

திருநெல்வேலி. சர்ச்சமிஷியன் சங்கத்தைச்சேர்ந்த டோனாலூர்ச்சேசகரம் பேற்புலான்குளத்திலும் அதினயலிடங்களிலும் தேவ ணுழியத்தை நடத்திவந்த கனம்: வேதமாணிக்கம் சந்தோஷம் ஐயரவர்கள் சென்ற ஆகஸ்துமீன் 2௭ இறந்துபோனசெய்தியை மிகுந்த விசனத்துடன் அறிவிக்கிறோம். ஷே. ஐயரவர்களையிந்த யாவரும் அவரிப்படி சுகதியாயிற்றுபோனதையிட்டு நம்முடன் அனுதாபப்படுவார்களென்பதற்கையமில்லை. ஷே. ஐயரவர்களுடைய சீவியவிர்த்தாந் தச்சுருக்கம் வருகிறமாத நற்போதகத்தில் பிரகித்தஞ்செய்யப்படும்.

புரட்டா	கூடு	கூடு	அன்றாட கத்தியானம்.
வெ	1	கூடு	கர்த்தர் இந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிறார். 1 மோசே 28: 16.
சு	2	கூடு	இது பராபரனுடைய வீடொழிய வேறென்றில்லை. 17.
ரூ	3	கூடு	கர்த்தர் என் சிறுமையைப் பார்த்தார். 29: 32.
தி	4	கூடு	இப்பொழுது கர்த்தரைத் துதிப்பேன். 35.
செ	5	கூடு	நீதிக்கேடு சருவல்லவருக்குத் தூரமாயிருக்கிறது. யோபு 34: 10.
பு	6	கூடு	அக்கிரமக்காரர் ஒளித்துக்கொள்ளத்தக்க இருளில்லை. 22.
வி	7	கூடு	பராபரன் மாயைக்குச் செவிகொடார். 35: 13.
வெ	8	கூடு	பராபரனிடத்திலே பயங்கரமான மகத்துவமுண்டு. 37: 22.
சு	9	கூடு	பராபரனுடைய கிருபை நான்தோறுமுள்ளது. சங்கீதம் 52: 1.
ரூ	10	கூடு	உமது நாமத்துக்குக் காத்திருப்பேன். 9.
தி	11	கூடு	நன்று செய்கிறவன் ஒருவனுடைய வில்லை. 53: 3.
செ	12	கூடு	பராபரனே என் செயத்தைக்கேளும். 54: 2.
பு	13	கூடு	இதோ பராபரன் எனக்குச் சகாயர். 4.
வி	14	கூடு	என் இருதயம் எனக்குள் வேதனைப்பட்டிருக்கிறது. 55: 4.
வெ	15	கூடு	நானே பராபரனே நோக்கிக் கூப்பிடுவேன். 16.
சு	16	கூடு	உன் தாயை அசட்டைபண்ணுகிறாயோபு 23: 22.
ரூ	17	கூடு	என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத்தா. 26.
தி	18	கூடு	நீதிமான் ஏழுதரம் விழுந்தும் எழுந்திருப்பான். 24: 16.
செ	19	கூடு	உன் சத்துரு விழுவிடுவான் சந்தோஷியாதே. 17.
பு	20	கூடு	பொல்லாதவனுக்கு நல் முடிவில்லை. 20.
வி	21	கூடு	என் லுயில்லாததிலும் டையாயிருக்கிறீர்கள். ஏசாயா 41: 24.
வெ	22	கூடு	அவர் நெரிந்த நாணில முறிக்கார். 42: 3.
சு	23	கூடு	நமது துதியை விக்கிரகங்களுக்குக் கொடோம். 8.
ரூ	24	கூடு	தேசத்திலே உண்மையும் தயவுவில்லை. ஒசேயா 4: 1.
தி	25	கூடு	நமது சனம் அறிவில்லாமையால் சங்காரமாகிறது. 6.
செ	26	கூடு	சிலுவையிலிறையுண்ட ஏசுவை நீங்கள் தேடுகிறீர்கள். மாற். 16: 6.
பு	27	கூடு	கர்த்தர் அவர்களுடனே கூட்ட கிரியைசெய்தார். 20.
வி	28	கூடு	நருத்தருக்குட்பட்டு மரிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அறி. 14: 13.
வெ	29	கூடு	தேவரீருடைய கிரியைகள் பெருமையானவைகள். 15: 3.
சு	30	கூடு	தேவரீருடைய வழிகள் சத்தியமானவைகள். 3.

விசேஷித்த நாட்கள்.

3. திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும், பதின்மூன்றாம் ஞாயிறு.
10. திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும், பதினான்காம் ஞாயிறு.
14. அமாவாசை.
17. திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும், பதினேந்தாம் ஞாயிறு.
24. திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும், பதினான்காம் ஞாயிறு.
28. பெளரணி.

END OF
ISSUE